

כ"י יתרו
Rav Slobowitz

who brought thee out of the land of Egypt,	אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם	saying:	לֵאמֹר: ס
		2. I am the Lord thy God,	אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
other gods before Me.	אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פְּנֵי:	out of the house of bondage.	מִבַּיִת עֲבָדִים:
		3. Thou shalt have no	לֹא-יִהְיֶה לְךָ 3

כ"ג

ונאמרו כל הדברות בלשון יחיד, ה' אלוקיך, ולא כאשר התחיל להם אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם...
All of the commandments were formulated in the singular form, and not in the plural form, as in the Passukim following the Decalogue.

כי להזכיר כל יחיד מהם יענש על המצות. כי עם כל אחד ידבר, ולכל אחד יצוה, שלא יחשבו כי אחר הרוב ילך והיחיד ינצל עמהם.

In order to warn each individual that if he will transgress or violate the Mitzvos, he will be punished, G-d addressed Himself to each individual separately, and not to the community as a collective, as a group, as a conglomerate. Each individual separately was commanded and instructed, so that they should not be misled into thinking that G-d will deal with the group, and the individual will be saved with them.

הדברים האלה היה דבר-יהוה אל-אבלם במחנה
 לאמר אל-תירא אבלם אנכי מגן לך שכרך הרבה
 מאד. ויאמר אבלם ארני יהוה מה-תקן לי ואנכי הולך
 עירי ובן-משק ביתי הוא נמשק אליעזר: ויאמר
 אבלם הן לי לא נחמה ורע נחמה כן-ביתי יורש אתי:
 והנה דבר-יהוה אליו לאמר לא יירשך נה כיר-אם אשר
 יצא מפעיקה הוא יירשך: ויבא אתו החוצה ויאמר
 הבט-נא השמימה וספר הכוכבים אם-תוכל לספר
 אתם ויאמר לו פה יהיה נרעף: והאמן ביהוה בחשבה
 לו ערקה: ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך
 מאור בשמים לתת לך את-הארץ הזאת לרשתה:
 ויאמר ארני יהוה במה ארע פי אירשנה: ויאמר אליו
 קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש וחזר

→
 "Who brought you out of Ur of the Chaldees" is parallel to the phrase "who brought you out of Egypt." Interestingly, the phrase is formulated in the singular in both Exodus and Deuteronomy. This is because God makes a separate covenant with every Jew individually. Abraham was one person, so the plural form could not have been used in his case. Later, however, when six hundred thousand Jews stood at the foot of the mountain and shouted *Na'aseh ve-nishma* (Ex. 24:7), God made a covenant not with the community, not with the crowd, but with each of those Jews separately, just as He had with Abraham centuries before.

A. Goldschneider

ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתיים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם (ויקרא: כ"ו, מ"ד).

Even when they are in their lands of their enemies, I will not deject them. I will not have contempt for them. I will not exterminate them. G-d declares, "Even when they suffer, it was never My intention to suspend the covenant and to cancel all My promises to them."

Chazal⁶ comment:

לא מאסתיים בימי כשדים שהעמדתי להם דניאל, [עזרא ונחמיה]. לא געלתים בימי יוונים שהעמדתי להם חשמונאי ובניו. לכלותם בימי המן שהעמדתי להם מרדכי ואסתר. להפר בריתי בימי פרסיים שהעמדתי להם רבי וחכמי דורות.

The phrase **לא מאסתיים** etc. refers to the day of the Babylonians, at which time I provided them with Daniel. The phrase **ולא געלתים** refers to the days of the Persians, at which time I provided them with Mordechai and Esther. The other phrase of **לכלותם** refers to the days of the Greeks, at which

⁶ מסכת מגילה דף י"א ע"א

להפר בריתי refers to the days of the Persians, at which time I provided them with Rabbi Judah, the Prince.

3)

ועיין במדרש תנחומא פ' תצוה (יט) על פסוק וזה הדבר אשר תעשה איתה א"ר אבא ב"ר כהנא כשעמדו ישראל על הר סיני ואמרו (שמות יט) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע מיד חבבן הקב"ה ושלה לכל אחד מהן שני מלאכים ונתיה אחד חוגר לו זיינו ואחד נותן לו עטרת בראשו. והנראה לבאר הני שני עניינים, דהיה לכל אחד לומר כל אשר דבר ה' אעשה והם אמרו בלשון רבים נעשה משום דכל אחד קיבל שתי קבלות, א' שהוא בעצמו יקיים התורה, וגם קיבל עליו להשגיח בתבירו שגם תבירו יקיימנה ולא יניחנו לעבור עליה.

בית פרשת משפטים הלוי קעא

4)

וזהו שאמר:—
”לָמָּה ה' יַחַרֶּה אַפָּיְךָ בְּעַמִּי?”
— לֹא לָהֶם צְוִיֹתַי:—
”לֹא יִהְיֶה לָכֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים,”
אֲלֹא לִי לְבַדִּי (שׁ"ר):
And that is why (Moses) said, "Lord, why doth thy wrath wax hot against Thy People" (Ex. 32.11)?
Not to them did you command "Ye shall not have other gods," but to me alone (i. e., "thy" God, did You command) (Sh. R.).

וְלָמָּה אָמַר לְשׁוֹן יַחֲדָא אֱלֹהֵיךָ?
לְמַד סִיגוּרָא בְּמַעֲשֵׂה הָעֵגֹל.
ולמה אמר לשון יחיד אלהיך? ללמד סיגורא במעשה העגל.
And why did He speak in the singular, "thy God?" (as though speaking to him alone).
In order to give an excuse to Moses, to speak in defense (of Israel) at the act of the (golden) calf.

כ"ט

